Єдиний унікальний номер 242/5529/19
Номер провадження 33/804/8/20

ПОСТАНОВА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

16 січня 2020 року м. Маріуполь

Донецький апеляційний суд в складі:

головуючого судді *Герцика Р.В.*

секретаря *Мацегори М.М.*

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі судових засідань Донецького апеляційного суду в м. Маріуполі матеріали справи про адміністративне правопорушення за апеляційною скаргою адвоката Шокурова Д.Г. на постанову судді Селидівського міського суду Донецької області від 13 листопада 2019 року в справі про адміністративне правопорушення, передбачене ч.5 ст.212-3 КУпАП відносно

Медведєвої Галини Борисівни, 07 липня 1972 року народження, працюючої на посаді в.о. начальника Селидівського об'єднаного управління Пенсійного фонду України Донецької області, зареєстрованої та проживаючої за адресою: Донецька область, місто Селидове, вулиця Щорса будинок 7 квартира 42,-

ВСТАНОВИВ :

Зміст оскаржуваного судового рішення і встановлені судом першої інстанції обставини:

Постановою судді Селидівського міського суду Донецької області від 13 листопада 2019 року справу про адміністративне правопорушення відносно Медведєвої Г.Б. за ч.5 ст.212-3 КУпАП провадженням закрито в зв'язку з відсутністю в діях складу адміністративного правопорушення.

Згідно протоколу про адміністративне правопорушення серії ДН № 0014 від 18 вересня 2019 року, складеного членом Ради адвокатів Донецької області, Медведєва Галина Борисівна, перебуваючи на посаді виконуючого обов'язки начальника Селидівського об'єднаного управління Пенсійного фонду Донецької області (надалі - Селидівського ОУПФ України Донецької області), 13 серпня 2019 року, знаходячись за адресою: Донецька область, м. Селидове, вул. Героїв праці, буд. 6, в приміщенні адміністративної будівлі зазначеної установи, в порушення вимог п.1 ч.1 ст.20 та ч.2 ст.24 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» листом від 13.08.2019 року за вих. № 9388/03 надала неповну інформацію у відповідь на адвокатський запит № 07/08-3 від 07.08.2019 року адвоката Шокурова Дмитра Геннадійовича, а саме: - не надана засвідчена копія посадової інструкції посадової особи Селидівського ОУПФ України Донецької області, до посадових обов'язків якої належить здійснення дій щодо виконання рішення Донецького окружного адміністративного суду від 25.01.2019 року по справі № 200/12801/18-а, яким зобов'язано виплатити Разінькову Віктору Олексійовичу заборгованість по пенсії за віком за період з 01.04.2017 року по 31.03.2018 року, шляхом перерахування коштів на поточний рахунок, відкритий в АТ «Ощадбанк»; - не повідомлено прізвище, ім'я, по батькові відповідної посадової особи Селидівського ОУПФ України Донецької області, до посадових обов'язків якої належить здійснення дій щодо виконання рішення віще зазначеного рішення Донецького окружного адміністративного суду, таким чином вчинила адміністративне правопорушення, передбачене ч.5 ст.212-3 КУпАП.

При вирішенні питання про закриття провадження у справі суддя суду першої інстанції прийшов до висновку, що об'єктивна сторона правопорушення, яка викладена в протоколі про адміністративне правопорушення, не відповідає обставинам, які вказані в заяві адвоката, а також не долучено відповідних доказів на підтвердження вчинення даного адміністративного правопорушення.

Вимоги апеляційної скарги та узагальнені доводи особи, яка її подала

В апеляційній скарзі адвокат Шокуров Д.Г. просить скасувати постанову судді Селидівського міського суду Донецької області від 13.11.2019 року та ухвалити нову постанову, якою Медведєву Г.Б. визнати винною у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч.5 ст.212-3 КУпАП.

При цьому апелянт посилається на порушення судом норм матеріального та процесуального права внаслідок невідповідності висновків суду фактичним обставинам правопорушення та матеріалам справи. Незважаючи на те, що ним в тексті заяви № 23/08-2 від 23.08.2019 року про притягнення Медведєвої Г.Б. до адміністративної відповідальності за ч.5 ст.12-3 КУпАП було зазначено про її відмову в наданні інформації, а також наданні інформації, що не відповідає дійсності у відповідь на адвокатський запит, проте уповноваженою особою вірно зроблено висновок, що із викладених адвокатом фактичних обставин та зібраних матеріалів мова йде саме про неповне надання інформації. Вважає, що внаслідок вчинених Медведєвою Г.Б. перешкод виконання договірних зобов'язань перед клієнтом, він, як адвокат, вимушений нести вагомі втрати немайнового характеру, пов'язані з приниженням престижу та його ділової репутації, що були викликані неможливістю отримати необхідну інформацію та надати належну правничу допомогу Разінкову В.О.. Неправомірні дії виконуючого обов'язки начальника зазначеної установи потягли за собою погіршення стосунків між ним та клієнтом і пошкодили нормальні життєві зв'язки, оскільки, як наслідок, апелянт вимушений докладати окремі зусилля не тільки для відновлення свого порушеного права, але й визначення іншого способу захисту інтересів його клієнта. Висновки суду першої інстанції про те, що, начебто, до складеного протоколу про адміністративне правопорушення не долучено відповідних доказів, що відображають об'єктивну сторону правопорушення вважає неспроможними з огляду на свій запит та отриману відповідь, тому оскаржувана постанова на його думку підлягає безумовному скасуванню.

16 січня 2020 року від адвоката Шокурова Д.Г. надійшла заява про підтримання вимог апеляційної скарги та розгляд справи за його відсутності.

18 грудня 2019 року від особи, яка притягується до адміністративної відповідальності Медведєвої Г.Б., надійшов відзив на апеляційну скаргу, в якому вона просить залишити апеляцію Шокурова Д.Г. на постанову Селидівського міського суд від 13.11.2019 року без задоволення, а постанову судді без змін, у зв'язку з великим навантаженням на роботі просить розглянути справу без її участі. В обґрунтування своїх заперечень вказує на те, що відповідно до статті 20 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» від 05.07.2012 року № 5076 під час здійснення адвокатської діяльності адвокат має право вчиняти будь-які дії, не заборонені законом, правилами адвокатської етики та договором про надання правової допомоги, необхідні для належного виконання договору про надання правової допомоги, зокрема, звертатися з адвокатськими запитами, у тому числі щодо отримання копії документів, до органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб, підприємств, установ, організацій, громадських об'єднань, а також до фізичних осіб (за згодою таких фізичних осіб). Відповідно до ч.2 ст.24 зазначеного Закону орган державної влади, орган місцевого самоврядування, їх посадові та службові особи, керівники підприємств, установ, організацій, громадських об'єднань, яким направлено адвокатський запит, зобов'язані не пізніше п'яти робочих днів з дня отримання запиту надати адвокату відповідну

інформацію, копії документів, крім інформації з обмеженим доступом і копії документів, в яких міститься інформація з обмеженим доступом. Беручи до уваги викладене, керуючись статтями 19,26,32 та 64 Конституції України, статтями 11,21 Закону України «Про інформацію», Рішенням Конституційного суду України від 30.10.1997 року № 5-зп, інформація про громадян розголошенню не підлягає. Оскільки запитувана адвокатом інформація, а саме прізвище, ім'я, по батькові відповідальної посадової особи, у розумінні статті 21 Закону України «Про інформацію» є конфіденційною, в цій частині його запит залишено без задоволення. Вважає, що адвокатом Шокуровим Д.Г. порушено умови договору про надання правової допомоги від 16.10.2018 року, за умовами якого він здійснює представництво та захист прав, свобод і законних інтересів клієнта Разінькова В.О. тільки в Селидівському ОУПФ України Донецької області, Новогродівському відділенні обслуговування громадян (представлення інтересів клієнта у правоохоронних органах адвокату не надавалось), тому він вийшов за межі наданих йому клієнтом повноважень. Враховуючи вищевикладене, вважає посилання в протоколі про адміністративне правопорушення на те, що Медведєва Г.Б. надала не повну інформацію на адвокатський запит, таким, що не відповідає обставинам справи. Щодо посилання адвоката Шокурова Д.Г. на завдання йому моральної шкоди, зазначені вимоги вважає необґрунтованими, оскільки на підтвердження її спричинення апелянтом не надано жодного доказу.

Перевіривши матеріали справи про адміністративне правопорушення та доводи апеляційної скарги, вважаю, що апеляційна скарга підлягає задоволення, а постанова суду першої інстанції скасуванню, виходячи з таких підстав.

Мотиви суду

Згідно ст.7 КУпАП ніхто не може бути підданий заходу впливу у зв'язку з адміністративним правопорушенням інакше як на підставах і в порядку, встановлених законом.

Відповідно до вимог ст.ст.245,280 КУпАП, одним із завдань провадження в справах про адміністративні правопорушення є: своєчасне, всебічне, повне і об'єктивне з'ясування обставин кожної справи, вирішення її в точній відповідності з законом, забезпечення виконання винесеної постанови. Орган (посадова особа) при розгляді справи про адміністративне правопорушення зобов'язаний з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, а також з'ясувати інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

Відповідно до вимог ст.251 КУпАП, доказами в справі про адміністративне правопорушення є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку орган (посадова особа) встановлює наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані стосовно даного правопорушення встановлюються окрім протоколу про адміністративне правопорушення поясненнями особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, свідків та іншими доказами.

Таким чином, протокол про адміністративне правопорушення, містить в собі фактичні данні про обставини правопорушення, і відповідно – є одним з доказів по справі, у зв'язку з чим, судом, при вирішенні справи про адміністративне правопорушення, протокол оцінюється нарівні з іншими доказами по справі, перед якими, він не має переваги, та відповідно на підставі оцінки всіх доказів по справі, судом приймається відповідне рішення.

Згідно ст.ст.9, 245, 252 КУпАП особа може бути притягнута до адміністративної відповідальності лише за наявності в її діях складу адміністративного правопорушення, яке

мало місце, та що має бути встановлено судом тільки після всебічної та повної оцінки всіх доказів по справі.

Однак, при розгляді справи про адміністративне правопорушення стосовно Медведєвої Г.Б. судом першої інстанції вказаних вимог законодавства не було виконано в повному обсязі.

Відповідно до частин 1,5 статті 55 Конституції України, кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб. Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Відповідно до ч.5 ст.212-3 КУпАП України, неправомірна відмова в наданні інформації, несвоєчасне або неповне надання інформації, надання інформації, що не відповідає дійсності, у відповідь на адвокатський запит, запит кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури, її палати або члена відповідно до Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» (надалі - Закон) , тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від двадцяти п'яти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Так, з матеріалів справи вбачається, що 07 серпня 2019 року адвокат Шокуров Д.Г. надіслав рекомендованим поштовим відправленням на адресу Селидівського ОУПФ України Донецької області адвокатський запит на ім'я начальника зазначеної установи з проханням надати інформацію, необхідну для надання правової допомоги клієнту Разінькову В.О. згідно з договором про надання правової допомоги, на підставі Ордеру серії АА № 073670 від 16.10.2018 року, в порядку ст.24 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», з метою надання правової допомоги гр. Разінькову В.О. який є внутрішньо переміщеною особою, отримує пенсію за віком та перебуває на обліку в Селидівському ОУПФ України Донецької області, а саме: 1. повідомити підстави невиконання посадовими особами Селидівського ОУПФ України Донецької області рішення Донецького окружного адміністративного суду від 25.01.2019 року по справі № 200/12801/18-а щодо виплати заборгованості по пенсії за віком Разінькову Віктору Олексійовичу за період з 01.04.2017 року по 31.05.2018 року, шляхом перерахування коштів на поточний рахунок, відкритий в АТ «Ощадбанк»; 2. повідомити прізвище, ім'я, по батькові відповідальної особи Селидівського ОУПФ України Донецької області до посадових обов'язків якої належить здійснення дій щодо виконання вище зазначеного рішення Донецького окружного адміністративного суду; 3. Надати належним чином засвідчену копію посадової інструкції такої посадової особи Селидівського ОУПФ України Донецької області; 4. Повідомити строк виконання вище зазначеного рішення Донецького окружного адміністративного суду.

До адвокатського запиту адвокат Шокуров Д.Г. додав копію ордера про надання правової допомоги Разінькову В.О. серії АА №073670 від 16.10.2018 р., копію свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю, виданого Донецькою обласною кваліфікаційно-дисциплінарною комісією адвокатури №1858 від 11.03.2005 р., копію листа № 6838/03 від 13.06.2019 року Селидівського ОУПФ України Донецької області – відповідь на попереднє звернення адвоката.

У відповіді на адвокатський запит адвоката Шокурова Д.Г. від 13 серпня 2019 року за № 9388/03, виконуючим обов'язки начальника Селидівського ОУПФ України Донецької області Медведєвою Г.Б. була надана відповідь (вих. № 07/08-3 від 07.08.2019 р.), яка не містила всієї інформації та копій документів, які адвокат просив надати, а саме не було повідомлено прізвище, ім'я, по батькові відповідальної особи Селидівського ОУПФ України Донецької області, до посадових обов'язків якої належить здійснення дій щодо виконання вище зазначеного рішення Донецького окружного адміністративного суду та не надано копії посадової інструкції цієї особи. Проте у відповіді повідомлено, що Разінькову

В.О. поновлено виплату раніше призначеної пенсії, нараховано заборгованість за вказаний період, а виплата пенсії здійснюється з червня 2018 року щомісяця на картковий рахунок установи ДОУ АТ «Ощадбанк». Таким чином, рішення суду від 25.01.2019 року по справі 200/12801/18-а управлінням відпрацьовано своєчасно та виконано в повному обсязі в межах свої повноважень. (а.с.11).

Проте, надання неповної інформації виконуючою обов'язки начальника Селидівського ОУПФ України Донецької області Медведєвою Г.Б. у відповідь на адвокатський запит адвоката Шокурова Д.Г. не можна визнати правомірною, а внаслідок цього і постанову суду законною з огляду на таке.

У відповідності зі ст.11 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» (надалі – Закон), адвокат зобов'язується сумлінно забезпечувати право на захист та надавати правову допомогу відповідно до Конституції України і законів України, з відповідальністю виконувати покладені на нього обов'язки.

Статтею 23 Закону передбачено, що професійні права, честь і гідність адвоката гарантуються та охороняються Конституцією України, цим Законом та іншими законами, зокрема, забороняються будь-які втручання і перешкоди здійсненню адвокатської діяльності.

Відповідно до положень ст.24 Закону, адвокатський запит - письмове звернення адвоката до органу державної влади, органу місцевого самоврядування, їх посадових та службових осіб, підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності та підпорядкування, громадських об'єднань про надання інформації, копій документів, необхідних адвокату для надання правової допомоги клієнту.

Відповідно до ч.3 ст.24 Закону, відмова в наданні інформації на адвокатський запит, несвоєчасне або неповне надання інформації, надання інформації, що не відповідає дійсності, тягнуть за собою відповідальність, встановлену законом, крім випадків відмови в наданні інформації з обмеженим доступом.

Відповідно до статей 20,21 Закону України «Про інформацію» від 02.10.1992 року № 2657-XII (із відповідними змінами та доповненнями) за порядком доступу інформація поділяється на відкриту інформацію та інформацію з обмеженим доступом. Будь-яка інформація є відкритою, крім тієї, що віднесена законом до інформації з обмеженим доступом, яка в свою чергу поділяється на: конфіденційну, таємну та службову. Конфіденційною є інформація про фізичну особу, а також інформація, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, крім суб'єктів владних повноважень. Конфіденційна інформація може поширюватися за бажанням (згодою) відповідної особи у визначеному нею порядку відповідно до передбачених нею умов, а також в інших випадках, визначених законом.

Відповідно до ст.7 Закону України «Про доступ до публічної інформації» від 13.01.2011 р. № 2939-VI (із відповідними змінами та доповненнями), конфіденційна інформація - інформація, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, крім суб'єктів владних повноважень, та яка може поширюватися у визначеному ними порядку за їхнім бажанням відповідно до передбачених ними умов. Не може бути віднесена до конфіденційної інформація, зазначена в частині першій і другій статті 13 цього Закону, а саме: розпорядниками інформації для цілей цього Закону визнаються особи, якщо вони виконують делеговані повноваження суб'єктів владних повноважень згідно із законом чи договором, включаючи надання освітніх, оздоровчих, соціальних або інших державних послуг, - стосовно інформації, пов'язаної з виконанням їхніх обов'язків.

Відповідно до ст.12 Закону України «Про доступ до публічної інформації», суб'єктами відносин у сфері доступу до публічної інформації є: запитувачі інформації – фізичні, юридичні особи, об'єднання громадян без статусу юридичної особи, та розпорядники інформації – суб'єкти, визначені ст.13 цього Закону, якими зокрема

визнаються не тільки суб'єкти владних повноважень, а й юридичні особи, що фінансуються з державного, місцевого бюджетів.

Крім того, абз.2 п.11 ч.1 ст.15 зазначеного Закону України «Про доступ до публічної інформації» встановлено, що розпорядники інформації зобов'язані оприлюднювати інформацію про діяльність суб'єктів владних повноважень, а саме про: - їхні місцезнаходження, поштову адресу, номери засобів зв'язку, адреси офіційного веб-сайту та електронної пошти; - прізвище, ім'я та по батькові, службові номери засобів зв'язку, адреси електронної пошти керівника органу та його заступників, а також керівників структурних та регіональних підрозділів, основні функції структурних та регіональних підрозділів, крім випадків, коли ці відомості належать до інформації з обмеженим доступом; - розклад роботи та графік прийому громадян; - вакансії, порядок та умови проходження конкурсу на заміщення вакантних посад; - перелік та умови надання послуг, форми і зразки документів, необхідних для надання послуг, правила їх оформлення; -перелік і службові номери засобів зв'язку підприємств, установ та організацій, що належать до сфери їх управління, та їх керівників, крім підприємств, установ та організацій, створених з метою конспірації, оперативно-розшукової або контррозвідувальної діяльності; - порядок складання, подання запиту на інформацію, оскарження рішень суб'єктів владних повноважень, їх дій чи бездіяльності; - систему обліку, види інформації, якою володіє суб'єкт владних повноважень.

Відповідно до ч.1 ст.22 Закону України «Про доступ до публічної інформації», розпорядник інформації має право відмовити в задоволенні запиту в таких випадках: 1) розпорядник інформації не володіє і не зобов'язаний відповідно до його компетенції, передбаченої законодавством, володіти інформацією, щодо якої зроблено запит; 2) інформація, що запитується, належить до категорії інформації з обмеженим доступом відповідно до частини другої статті 6 цього Закону; 3) особа, яка подала запит на інформацію, не оплатила передбачені статтею 21 цього Закону фактичні витрати, пов'язані з копіюванням або друком; 4) не дотримано вимог до запиту на інформацію, передбачених частиною п'ятою статті 19 цього Закону.

Відповідно до ч.2 ст.6 цього Закону, обмеження доступу до інформації здійснюється відповідно до закону при дотриманні сукупності таких вимог: 1) виключно в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя; 2) розголошення інформації може завдати істотної шкоди цим інтересам; 3) шкода від оприлюднення такої інформації переважає суспільний інтерес в її отриманні.

Крім того, відповідно до ч.2 ст.5 Закону України «Про захист персональних даних» від 01.06.2010 року № 2297-VI - персональні дані можуть бути віднесені до конфіденційної інформації про особу законом або відповідною особою. Не є конфіденційною інформацією персональні дані, що стосуються здійснення особою, яка займає посаду, пов'язану з виконанням функцій держави або органів місцевого самоврядування, посадових або службових повноважень.

Тобто, прізвище та ім'я службової особи Селидівського ОУПФ України Донецької області – виконавця зазначеного судового рішення щодо Разінькова В.О., а так саме й посадова інструкція останнього, є цілком публічною інформацією, та повинна була б надана адвокату на його запит, незалежно від часу виконання цього рішення.

Таким чином, враховуючи наведене, суд приходить до висновку, що за змістом адвокатського запиту адвоката Шокурова Д.Г., запитувані ним інформація та копії документів не містять інформації з обмеженим доступом. Тому, посилання судді першої інстанції в постанові на невідповідність фабули протоколу про адміністративне правопорушення обставинам справи, так само як і невідповідність об'єктивної сторони

правопорушення, яка викладена в цьому протоколі обставинам, які вказані в заяві адвоката, є безпідставними та не обґрунтованими.

Враховуючи наведені вище вимоги закону, а також оцінивши зміст протоколу про адміністративне правопорушення та лист виконуючого обов'язки начальника Селидівського ОУПФ України Донецької області Медведєвої Г.Б., яким остання надала неповну інформацію на адвокатський запит, апеляційний суд вважає, що висновок судді про безпідставність складеного протоколу та відсутність в матеріалах справи доказів вини Медведєвої Г.Б. у порушення вимог до вище зазначених Законів, не може бути визнаний обґрунтованим, оскільки він не грунтується на вимогах відповідного закону та наявних у справі доказах, головним з яких, поряд з відповідним протоколом є відповіді на адвокатський запит від 13 серпня 2019 року за № 9388/03, якою виконуючого обов'язки начальника управління безпідставно та всупереч вимогам закону, відмовила у наданні запитуваної інформації.

Таким чином, розглядаючи зазначену адміністративну справу, суддя прийшов до невірного висновку про те, що в діях виконуючого обов'язки Селидівського ОУПФ України Донецької області Медведєвої Г.Б. відсутній склад адміністративного правопорушення, передбаченого ч.2 ст.212-3 КУпАП, оскільки, виходячи зі змісту підписаної нею відповіді на адвокатський запит, а також вимог відповідного Закону, її вина у вчиненні зазначеного адміністративного правопорушення є беззаперечною та підтверджується відповідними матеріалами та протоколом про адміністративне правопорушення. А тому доводи апелянта про це в скарзі є цілком обґрунтованими.

Висновки суду щодо невідповідності фабули правопорушення, викладеної в протоколі про адміністративне правопорушення змісту заяви адвоката, не є слушними, так як саме уповноважена на те посадова особа, визначена п.9-1 ч.1 ст.255 КУпАП, встановлює які саме дії (якщо таких декілька), що складають об'єктивну сторону правопорушення, вчинила винна особа, що є його виключною компетенцією, відповідно до вимог ст.254,256 КУпАП.

За таких обставин, суд апеляційної інстанції дійшов висновку, що апеляційна скарга Шокурова Д.Г. підлягає задоволенню, а постанова судді Селидівського місцевого суду Донецької області від 13 листопада 2019 року щодо Медведєвої Г.Б. в частині закриття провадження у справі за п.1 ч.1 ст.247 КУпАп - скасуванню, з прийняттям нової постанови, відповідно до якої Медведєву Г.Б. слід визнати винною у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч.5 ст.212-3 КУпАП, за обставин, які зазначені в протоколі про адміністративне правопорушення, оскільки оскаржуване рішення судді про закриття провадження у справі на підставі п.1 ч.1 ст.247 КУпАП, всупереч вимогам статей 245, 280 та 283 КУпАП, було прийнято без всебічного, повного і об'єктивного з'ясування всіх обставин даної справи та не в точній відповідності з вимогами закону.

Судом першої інстанції, внаслідок помилкового тлумачення відповідних норм закону, не було надано належної оцінки зазначеним обставинам, через що оскаржувану постанову не можна визнати законною та обґрунтованою, а висновки його з цього приводу правильними.

Разом з тим, відповідно до ч.2 ст.38 КУпАП адміністративне стягнення може бути накладено не пізніш як через три місяці з дня вчинення правопорушення. Згідно з протоколами про адміністративне правопорушення від 18 вересня 2019 року, відповідь на адвокатський запит була датована 13 серпня 2019 року, тобто строк накладення адміністративного стягнення на теперішній час сплинув. Таким чином, провадження по справі підлягає закриттю на підставі п.7 ч.1 ст. 247 КУпАП.

На підставі викладеного та керуючись ст.247, 294 КУпАП, -

ПОСТАНОВИВ:

Апеляційну скаргу адвоката Шокурова Д.Г. – задовольнити.

Постанову судді Селидівського міського суду Донецької області 13 листопада 2019 року, якою провадження в справі про адміністративне правопорушення, передбачене ч.5 ст.212-3 КУпАП, щодо Медведєвої Галини Борисівни закрито у зв'язку з відсутністю складу адміністративного правопорушення – скасувати.

Прийняти нову постанову.

Визнати Медведєву Галину Борисівну винною у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч.5 ст.212-3 КУпАП.

Провадження по справі щодо Медведєвої Галина Борисівни закрити на підставі п.7 ч.1 ст.247 КУпАП у зв'язку із закінченням на момент розгляду справи про адміністративне правопорушення строків, передбачених статтею 38 КУпАП.

Постанова апеляційного суду набирає законної сили негайно після її винесення, є остаточною й оскарженню не підлягає.

Суддя судової палати з розгляду
кримінальних справ та справ про
адміністративні правопорушення
Донецького апеляційного суду Р.В. Гєрцик

Донецький апеляційний суд №1 42262513 Україна

Всього в копії 4 арк.

Вдруге з оригіналом
21.01.20р.